

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18773/2024
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Тодоровић, адвокат из ..., против туженог „Wiener Stadische Osiguranje“ а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3115/23 од 09.04.2024. године, у седници већа одржаној 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3115/23 од 09.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3115/23 од 09.04.2024. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3115/23 од 09.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 9020/22 од 10.05.2023. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете настале у саобраћајној незгоди од 05.10.2018. године на његовом возилу ... исплати износ од 805.509,87 динара са законском затезном каматом од 14.10.2020. године до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 205.916,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног дела пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду материјалне штете настале у саобраћајној незгоди на возилу тужиоца кривицом осигураника туженог.

Побијана одлука је донета правилном применом материјалног права, према утврђеном чињеничном стању које се у ревизијском поступку не може оспоравати и у складу са закључком Врховног касационог суда верификованом на седници Грађанског одељења одржаној 03.03.2015. године, према коме оштећени по тужби ради накнаде штете против осигуравача има право на накнаду материјалне штете на возилу када је попуњен и потписан европски извештај без обзира што није извршен увиђај од стране саобраћајне полиције, у пуном износу (преко 500 евра).

Наводима ревизије се не указује на спорна материјалноправна питања због којих се посебна ревизија може изјавити, већ се указује на чињенична и процесна питања конкретног спора, због чега нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Имајући у виду наведено, као и да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева зависи од утврђења у сваком конкретном случају чињеница релевантних за примену материјалног права, а из навода ревизије не произлази да постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачење права, Врховни суд сматра да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 14.01.2019. године, а преиначена 26.10.2021. године. Вредност предмета спора износи 805.509,87 динара, што је, према средњем курсу НБС од 117,578 динара за 1 евро на дан преиначења тужбе, динарска противвредност 6.850,84 евра, па је ревизија туженог недозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући изложено у виду, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Наводи одговора на ревизију нису били нужни за одлучивање Врховног суда у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је на основу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић